

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij e-mail van 1 mei 2018 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen de heer drs. B, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 1 mei 2018;
- het aanvullend klaagschrift met bijlage d.d. 8 mei 2018;
- het verweerschrift d.d. 14 mei 2018;
- de brief d.d. 23 mei 2018 van de secretaris van het College aan verweerder, waarin zij ingaat op verweerders stelling dat de klacht ‘buiten zijn NIP-lidmaatschap valt’;
- de e-mail van klager d.d. 24 mei 2018, waarin hij onder meer verzoekt een gedeelte van het behandelplan te mogen overleggen;
- de brieven d.d. 30 mei 2018 van de secretaris van het College aan partijen, waarin zij hen meedeelt dat het overleggen van een gedeelte van het behandelplan door klager niet wordt toegestaan, omdat verweerder niet als zijn behandelaar is opgetreden;
- de e-mail d.d. 25 september 2018 van klager, waarin hij meedeelt dat hij zich ter zitting zal laten vergezellen door zijn neef, de heer C;
- de e-mail d.d. 10 oktober 2018 van verweerder, waarin hij meedeelt dat hij zich ter zitting zal laten vergezellen door mevrouw D, destijds behandelaar van klager.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 17 oktober 2018, waarbij klager en verweerder aanwezig waren. Klager werd vergezeld door de heer C voornoemd. Mevrouw D was afwezig.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Klager is van 10 februari 2017 tot en met 15 december 2017 in behandeling geweest bij mevrouw D, hierna te noemen D, klinisch psycholoog bij X, hierna te noemen de instelling.

II 2. Klager heeft aanvankelijk ook een klacht ingediend tegen D. Deze klacht kon niet in behandeling worden genomen, omdat zij geen NIP-lid is en evenmin is geregistreerd in een van de NIP-registers.

II 3. Klager is op enig moment in conflict gekomen met D. Dat conflict had te maken met het door D met verweerder delen van informatie uit de behandeling van klager.

II 4. Verweerder, eigenaar van de instelling, heeft op 24 januari 2018 een e-mail aan klager gestuurd en hem uitgenodigd voor een gesprek. Dat gesprek heeft op 29 januari 2018 plaatsgevonden.

II 5. Op 9 februari 2018 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen klager, verweerder en D. Daarna is er enkele malen contact via e-mail en telefoon geweest tussen klager en verweerder.

II 6. Verweerder heeft klager op 22 maart 2018 een aangetekende brief gestuurd, waarin hij hem een contactverbod met D aanzegt en hem meedeelt dat als klager zich niet aan het verbod houdt, aangifte bij de politie zal worden gedaan.

II 7. Klagers neef, C, hierna te noemen C, heeft op 28 maart 2018 een e-mail aan D gestuurd, waarin hij zich heeft voorgesteld als klagers neef en heeft geschreven dat hij graag een oplossing wil realiseren voor het ontstane probleem. D heeft per e-mail van 3 april 2018 aan C geantwoord. In haar antwoord staat onder meer het volgende:

“Hierin [in een gesprek tussen D en klager, toevoeging C.v.T.] heb ik aangegeven dat ik vanaf het begin transparanter had kunnen zijn in hoeverre ik zaken deel met collega’s (in dit geval alleen B), maar heb ik niet specifiek benoemd wat ik wel en niet heb gedeeld.”

En:

“Wat ik wel mee wil geven is dat ik binnen onze behandeling alleen dingen heb gedeeld met mijn collega B (ervaren in het behandelen van klachten waar hij voor kwam), om A zo goed mogelijk te kunnen helpen, ter advies en controle van mijn ingezette behandelmethoden.”

II 8. Vervolgens heeft klager op 9 april 2018 nog een e-mail naar D gestuurd, waarin hij onder meer schrijft dat dit de laatste keer is dat hij contact opneemt en dat hij overweegt een klachtprocedure te beginnen.

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen.

1. Klager verwijt verweerder dat hij weigert het probleem tussen klager en D op te lossen. Dit probleem heeft volgens klager betrekking op het door D met verweerder delen van informatie uit de behandelsessies, ondanks klagers herhaald uitdrukkelijk verzoek dat niet te doen.
2. Volgens klager wordt hij door verweerder gechanteerd, vals beschuldigd, misleid en vernederd. Hiertoe verwijst klager onder meer naar de aangetekende brief van verweerder van 22 maart 2018, waarin staat dat hij D stalkt en haar fysiek iets wil aandoen. Ook wordt klager naar zijn zeggen in die brief ten onrechte beschuldigd van inbraak, smaad, chantage, bedreiging en het doen van uitlatingen over D op internet.
3. Klager stelt dat op de website van de instelling foutieve informatie staat, zoals de aanduiding ‘Psycholoog NIP’ achter de naam van D.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist en daartoe onder meer, zakelijk weergegeven, het volgende gesteld.

IV 1. Volgens verweerder werd hij, nadat het behandeltraject van klager was afgesloten, op de hoogte gesteld van grensoverschrijdend gedrag van klager jegens D. Naar zijn zeggen heeft hij geïntervenieerd, omdat de veiligheid van D in het geding was.

IV 2. Verweerder stelt dat de klacht ‘buiten zijn NIP lidmaatschap valt’, omdat hij in deze is opgetreden in de rol van eigenaar/manager van de instelling. Volgens verweerder dient klager zich te wenden tot de externe geschillencommissie, die op de website van de instelling staat vermeld.

IV 3. Verweerder zegt zich niet optimaal te kunnen verweren tegen de klacht, omdat hij niets kan en mag vertellen over wat er tussen klager en D is voorgevallen in de behandelkamer.

IV 4. Met betrekking tot de vermelding van de aanduiding ‘Psycholoog NIP’ achter de naam van D stelt verweerder dat D ooit student-lid van het NIP was. Volgens verweerder kan het zijn dat hij per ongeluk zijn eigen profiel als template heeft gebruikt en dat ‘Psycholoog NIP’ is blijven staan. Naar zijn zeggen heeft hij een en ander nu meteen op de website aangepast.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid:

V 1. Voor zover verweerder zich met zijn stelling dat de klacht ‘buiten zijn NIP lidmaatschap valt’ beoogt te beroepen op niet-ontvankelijkheid van klager in zijn klacht overweegt het College als volgt.

V 2. Ingevolge artikel 2.1.3 lid 1 van het Reglement voor het Toezicht neemt het College van Toezicht geen klacht in behandeling als de klager daarbij geen belang heeft, tenzij naar het oordeel van het College behandeling van de klacht in het belang is van de psychologie of de psychologiebeoefening. Volgens lid 2 van dit artikel wordt een klager geacht belang te hebben wanneer hij voldoet aan de begripsomschrijving van betrokkene zoals vastgelegd in de Beroepscode voor psychologen.

V 3. De definitie van betrokkene in artikel 1.2 van de hier van toepassing zijnde Beroepscode 2015, luidt als volgt:

“Elke persoon die direct of indirect is betrokken bij het beroepsmatig handelen van de psycholoog of die daardoor in zijn belangen wordt geraakt; zoals de cliënt, de partner en naaste verwanten van de cliënt, de opdrachtgever, de collega, student, proefpersoon, et cetera.”

Volgens artikel 1.1 van de Beroepscode 2015 houdt beroepsmatig handelen in: *“Alle handelingen die de psycholoog verricht wanneer hij optreedt in de hoedanigheid of functie van psycholoog of gebruik maakt van de aanduiding psycholoog; hieronder valt de professionele relatie, het optreden als wetenschappelijk onderzoeker, docent, supervisor, in de media, et cetera.”*

V 4. Het College heeft geconstateerd dat verweerder in verschillende hoedanigheden is opgetreden met betrekking tot klager.

Enerzijds is verweerder, blijkens zijn verklaring ter zitting, meermalen met D in gesprek geweest aangaande de behandeling van klager en heeft hij haar daarbij inhoudelijk geadviseerd over zaken de behandeling betreffende, anderzijds heeft verweerder zich jegens klager gepresenteerd als directeur van de instelling en werkgever van D, waar het klagers gedrag ten opzichte van D betrof.

V 5. Dit onderscheid komt tot uiting in de verschillende klachtonderdelen. Klachtonderdeel 1 heeft betrekking op de gesprekken die D en verweerder hadden over de behandeling van klager.

Het betrof hier intervisiegesprekken, die verweerder in zijn hoedanigheid van psycholoog voerde en waarin hij haar inhoudelijke adviezen gaf, zoals verweerder ter zitting heeft verklaard.

Hierop gaat het College nader in bij de behandeling van dit klachtonderdeel.

De klachtonderdelen 2 en 3 daarentegen hebben uitsluitend betrekking op verweerders handelen in zijn hoedanigheid van directeur.

V 6. Het College is gelet op het vorenstaande van oordeel dat verweerder ter zake van de gebeurtenissen waarop klachtonderdeel 1 betrekking heeft, te weten de intervisiegesprekken tussen verweerder en D, beroepsmatig heeft gehandeld in de zin van de Beroepscode. Verweerder heeft D immers vanuit zijn psychologische vakkennis op het terrein van de problematiek van klager geadviseerd. Dit valt onder de omschrijving van het beroepsmatig handelen als verwoord in artikel 1.1 van de Beroepscode.

Daarnaast is het College van oordeel dat klager kan worden gekwalificeerd als betrokkene bij dit beroepsmatig handelen van verweerder, omdat de gesprekken die verweerder met D voerde zoals gezegd handelden over de behandeling van klager.

Klager is dan ook ontvankelijk in zijn in klachtonderdeel 1 neergelegde klacht.

V 7. Klachtonderdeel 2 betreft de brief d.d. 22 maart 2018 van verweerder aan klager. Deze brief schreef verweerder in zijn hoedanigheid van directeur, met het oogmerk zijn werknemster in bescherming te nemen. De brief is ook als zodanig ondertekend

Klachtonderdeel 3 handelt over de onjuiste vermelding op de website van de instelling als zou D lid van het NIP zijn. Voor het beheer van de website en de juistheid van de informatie op de website draagt verweerder als directeur eindverantwoordelijkheid. Dit valt niet onder het tuchtrecht, informatie over de instelling en de medewerkers behoort tot het terrein van de bedrijfsvoering en niet tot het beroepsmatig handelen van verweerder als psycholoog. Dit zou wellicht anders zijn als het ging om onjuiste informatie over verweerder zelf, maar dat is hier niet aan de orde.

Het vorenstaande brengt het College tot de conclusie dat klager niet-ontvankelijk is in zijn in de klachtonderdelen 2 en 3 neergelegde klachten.

Het College merkt ten overvloede nog op dat de onjuiste vermelding inmiddels van de website is verwijderd.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht:

Ad klachtonderdeel 1:

V 8. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat in dit geval geen regiebehandelaar was aangesteld, hetgeen in strijd is met de regel dat een basispsycholoog zoals D, een GZ-psycholoog als regiebehandelaar bij de behandeling moet betrekken.

Volgens verweerder had D dit in strijd met het protocol nagelaten, omdat zij zich niet vrij voelde gegevens uit de behandeling van klager met anderen te delen, aangezien zij aan klager had beloofd de informatie die hij verstrekke vertrouwelijk te behandelen.

V 9. Naar het oordeel van het College is verweerder onduidelijk geweest ten aanzien van de verschillende rollen die hij vervulde. Zo was hij directeur, maar tevens intervisor. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat D hem regelmatig om advies vroeg over de behandeling van klager, en dat hij D daarover tips en aanwijzingen gaf.

Nu hij inhoudelijke adviezen aan D gaf over de behandeling van klager handelde verweerder in die laatste hoedanigheid, te weten die van intervisor, als psycholoog. Dit gebeurde niet op anonieme basis, zoals blijkt uit de e-mail van D van 3 april 2018, bijlage 4 bij de klacht, waarin zij ook haar excuses aan klager maakt over het feit dat zij gegevens uit zijn behandeling met een derde heeft gedeeld. Uit die e-mail blijkt dat het echt om de inhoud van de behandeling ging. In de e-mail spreekt D immers over het delen van zaken met verweerder *'ter advies en controle van mijn ingezette behandelmethoden'*.

V 10. Verweerder had zich, toen D zich regelmatig met inhoudelijke vragen over de behandeling van klager tot hem wendde, moeten afvragen of deze vragen wel bij hem thuis hoorden, nu het om vragen met betrekking tot primaire processen ging, die op het terrein van de regiebehandelaar liggen. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat hij niet wist dat er geen regiebehandelaar was en dat het zijns inziens te ver gaat om in alle gevallen te controleren of deze er wel is. Het College is echter van oordeel dat verweerder er als leidinggevende op had moeten toezien dat er een regiebehandelaar was aangesteld. Indien hij er in dit geval stilzwijgend van was uitgegaan, zoals hij ter zitting stelde, dat er een regiebehandelaar was, had hij zich zelf afzijdig moeten houden toen D hem voor advies benaderde en moeten verwijzen naar de regiebehandelaar.

V 11. Het College komt tot de slotsom dat verweerdere handelwijze onduidelijk en daardoor onzorgvuldig was.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder in strijd gehandeld met de artikelen 33 en 51 van de Beroepscode 2015.

Het eerste klachtonderdeel is dan ook gegrond.

Ad klachtonderdeel 2 en 3:

V 12. Zoals onder V 5 en V 7 is overwogen, is klager niet-ontvankelijk in deze klachtonderdelen.

V 13. Het College komt tot de slotsom dat de klacht deels gegrond is, te weten het eerste klachtonderdeel.

V 14. Ten aanzien van de oplegging van een maatregel overweegt het College het volgende. Het College heeft geconstateerd dat verweerder veel tijd en energie heeft gestoken in pogingen om met klager tot een oplossing te komen door middel van telefoon- en persoonlijke gesprekken met klager en met C. Dat dit niet is gelukt is naar het oordeel van het College niet uitsluitend aan verweerder te wijten.

Voorts heeft het College met instemming kennisgenomen van verweerdere mededeling dat de procedure binnen de instelling zodanig is aangepast dat thans bij de aanvang van de behandeling door een basispsycholoog meteen een afspraak met een regiebehandelaar wordt gemaakt.

Het College merkt voorts op dat verweerdere handelwijze, hoewel deze niet overeenkomstig de daaraan in de Beroepscode gestelde eisen is geweest, kennelijk werd ingegeven door verweerdere intentie D te helpen bij de behandeling van klager, met wiens problematiek verweerder ruime ervaring had, en met de intentie daarmee ook in het belang van klager te handelen.

Gelet op het vorenstaande ziet het College af van het opleggen van een maatregel.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

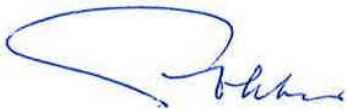
- verklaart klager ontvankelijk in zijn klacht voor wat betreft klachtonderdeel 1;
- verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht voor wat betreft de klachtonderdelen 1 en 2;
- verklaart klachtonderdeel 1 gegrond als voormeld;
- ziet af van het opleggen van een maatregel.

Aldus gewezen op **17 oktober 2018**

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
drs. I.A.M. Boonekamp,
dr. G.T.M. Mooren,
drs. J.R. Mulder,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker